

Szezám, tárulj!

Új évet kezdünk, s nekem mégis a múltban kalandoznak a gondolataim. Az évad eddig látható kiállításai – *Báb-Szín-Váz* és *Báb-Szín-Tér* – a bábművészet legfontosabb attribútumába, a lényegét meghatározó tárgyba és annak terébe próbáltam „behatolni”. Vizsgáltuk a bábtest szerkezetét, belső mechanizmusát, anyagosságát, a báb típusoknak megfelelő szerkezeti elemek összehangoltságát, majd a báb és bábos viszonylatában az általuk használt terek milyenségét: hogyan szerveződnek téri elemek játéktérre, hányféle szcenikai struktúrát lehet felfedezni a bábszínpadon, és így tovább. Egyszerrel a tér képét is kutattuk.

S miért írtam, hogy a múltban kalandoznak gondolataim most, amikor átléptünk megint egy év kapuján? A kiállított bábokat, paravánokat, díszleteket a Vojtina Bábszínház archívumából gyűjtöttük össze. A tematika által viszont megváltozott a bábok és terek eredeti viszonyrendszere, a bábélményekből ismert kapcsolataik.

Érdekes felfedezéseket tettem mindkét tárlaton...

A bennem lévő bábélmények élményei a bábok láttán felidéződtek, olyan jelenetek is előbukkantak belső képernyőmön, amit már elfelejtettem.

Az emlékek még szebbé tettek egy-egy, már régen látott bábót, s annak játéktérét.

A bábok belső szerkezete és az építészeti, szcenikai terek között úgy éreztem magam, mintha egy belső, láthatatlan világ tárult volna fel előttem.

De a legérdekesebb észrevételem az, hogy új és új gondolattársítások születtek meg a fejemben az újszerű kiállítási tematika

kapcsán: Iluska Liliánával, Hórihorgas Tom Jánoskával barátkozott, Pinokkió pedig Ferkóval nézett farkasszemet.

Új mesék alakultak ebben a kiállítási térben, új barátságok szövődtek a bábok között...

Igazán különleges, ahogy egymásra hatnak a tárgyak, a képek, a díszletek!

S ekkor jutott eszembe: mi lenne, ha összegyűjtenénk a voltinás mesék fő figuráit? A boszorkányokat, ördögöket, kismeseket, királylányokat, bohócokat, és mindenkit, akivel eddig mesét játszottunk? A mesei szerepkörök adóttak, társítjuk hozzájuk a bábjainkat, és építünk nekik egy eddig soha nem látott „paravánt”.

Évadunk harmadik kiállítása tehát, követve azt a kitűzött szándékunkat, hogy belenézünk mindenbe, egy mesei világ belső hierarchiáját, tereit és annak lakóit próbálja megmutatni. Természetesen a voltinás mesék szereplőinek közreműködésével fog mindez megvalósulni. Bízunk benne, hogy izgalmas képi világot tudunk kialakítani, melyben minden mesei hős, segítő, gonosztevő, uralkodó, vitéz és lovag, királylány és tündér egy eddig még nem látott színpadi világban mutatja meg önmagát!

A kiállítás címe? Hosszas gondolkodás után a **Mindigvolt mese** mellett döntöttünk. „Sosemvolt” is lehetett volna a címe, hiszen bábjaink minden mesei határvonalat átlépnek ebben a világban, nem számít nekik az idő, a kor, sőt, még az sem, hogy ki milyen mesének a szereplője. Összekeverednek, csoportokba verődnek, hogy egy teljesen új, eddig még sosem látott birodalomban kapjanak új feladatot. Viszont az tény: mesék mindig voltak és lesznek! Tehát az, hogy mi most egy teljesen újszerű és elképzelt térbe helyezjük megszokott mesefiguráinkat, csakis azt erősíti, hogy ők bárhova kerülnek, azok maradnak, akik eddig is voltak!

A kiállításokat három tehetséges és lelkes munkatársammal varázsoljuk rendre elétek: Ferenczi Viktóriával, Fábry-Papp Krisztinával és Surányi Gergővel.

A kiállítást **2010. március 2-től május 2-ig** látogathatjátok.

Láposi Terka

